

Novum

Tehetséggondozó konferencia a kolozsvári protestáns teológián, 2016. október 25.

Hit mellé ismeretet címmel másodszor került megrendezésre az a belső konferencia, amely azt tűzte ki elsődrendű céljaként, hogy felhívja a figyelmet a szervezett intézményi keretek között működő tehetséggondozásra. Ez a kezdeményezés a 2015–2016-os tanév során indult el a Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézetben (KPTI). Az intézet belső rendezvényeként 2016. október 25-én immár másodjára meghirdetett eseményt élénk érdeklődés kísérte mind az oktatók, mind a hallgatók részéről. Az elhangzó előadások, személyes jellegű beszámolók elsősorban a teológiai oktatásban részt vevő hallgatók szempontjait igyekeztek szem előtt tartani.

A tehetséggondozás hagyományos értelemben szorosan összekapcsolódik a kutatással, a kutatói kompetenciák fejlesztésével, a szakemberek nevelésével. Ennek a tevékenységnek elengedhetetlen része az eredmények prezentációja, az egyéni kutatói munka fontos következtetéseinek megosztása a külvilággal. Nem mindegy, hogy egy prezentáció hogyan készül el, mi a tartalma, és ezt a tartalmat milyen formában vizualizálja a hallgatóság számára.

Kádár Magor, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem Politika-, Közigazgatás- és Kommunikációtudományi Karának oktatója olyan alapvető elvi és gyakorlati szempontokra hívta fel a figyelmet a *Hogyan készítsünk prezentációt?* című előadásában, amelyek segítségével lesznek mindazoknak, akik igénybe szeretnék venni a modern technika által kínált prezentációs eszközöket szakdolgozatok, vizsgamunkák, kutatási eredmények, de gyakorlatilag bármilyen bemutató elkészítéséhez.

Czire Szabolcs, a KPTI unitárius tanszékének oktatója vitaindító előadást tartott *Lelkészi kiválóság és akadémiai standardok. Eltérő tehetséggondozási szempontok a hittudományokban* címmel, amely azt a kérdést vizsgálta, hogy vajon mennyiben indokolhatóak a klasszikus akadémiai standardok egy lelkészképző intézetben. Mind a belső lelkészi szolgálatra kapott elhívás, mind az a külső elvárás, hogy tudniillik egy lelkésznek mit kellene tennie, csak kis felületen érintkezik azzal az akadémiai standarddal, amelynek művelésére egy teológiai intézet törekszik. Ezért a tehetséggondozásnak a teológiai oktatás egészére kellene néznie, célként pedig állandóan szem előtt kell tartania a lelkészképzést, amelyben a tudományos teológiai megalapozás mellett helyet kapnak a személyiségformálási szempontok és a gyakorlati alkalmazás készségének fejlesztése is.

Kató Szabolcs személyes beszámolóval ötvözött előadása – *A tudományos teológiai munka apológiája a diákevek alatt* – arra hívta fel a figyelmet, hogy milyen többletet nyújt egy teológus, illetve lelkipásztor életében az, ha az átlagosnál nagyobb figyelmet fordít a teológia egyes területeiben való elmélyülésre. A Péld 25,2 szerint az elrejtett isteni dolgok kikutatása királyi feladat, vagyis „a teológia király”. Kató Szabolcs, a KPTI egykori diákja, aki jelenleg a Tübingeni Egyetem doktorandusza, és már kolozsvári tanulmányai idején elindult az ószövetségi kutatómunka irányába, beszámolójában arra hívta fel a figyelmet, hogy van egy jó módszer arra, hogy egy teológiai hallgató viszonylag hamar rájöjjön, mi-
ben tehetséges: „Ami érdekel, abban tehetséges is vagy”. Ezt a tehetséget pedig jó már a tanulmányi évek alatt igénybe venni, mert ennyi idő soha nem áll rendelkezésünkre, mint ebben az időszakban. Rámutatott arra, hogy a tanárokkal ápolható közvetlen kapcsolat, amely korántsem magától értetődő, kiváló lehetőséget biztosít Kolozsváron a kérdések megbeszélésére, az eligazításra. A Tudományos Diákköri Konferencia pedig az a fórum, ahol az építő kritika által lehet tovább fejlődni.

Hasonlóképpen erőteljesen személyes élmények által fűszerezett előadást tartott Ósz Sándor Előd, a KPTI alumnumusa, az Erdélyi Református Egyházkerület Központi Gyűjtőlevéltárának munkatársa. *Bepillantás az egyháztörténetész kutatóműhelyébe* című bemutatójában a saját kutatói életpályájának alakulásáról és azokról az impulzusokról beszélt, amelyek segítettek ezen az úton, beleértve azokat a belső, lelki folyamatokat is, amelyek e munka állandó kísérőelemei. Ósz Sándor Előd rámutatott arra is, hogy a tudományt közösségben lehet igazán művelni, és ehhez hozzátartoznak az elődök, a mentorok, a szakértők és a kutatótársak. A hallgatók végigkísérhették az előadót Szenczi Molnár Albert és Szenczi Molnár János Kálvin-leveleivel kapcsolatos izgalmas kutatóútján, s így egészen közeli képet nyerhettek egy egyháztörténeti kutatás rejtelmeiről.

Simon János, a KPTI korábbi hallgatója, aki most gyülekezeti lelkipásztor, az amszterdami Protestáns Teológiai Egyetem doktorandusza. *Hatások és motivációk a kutatóvá válás útján* című, személyes hangvételű előadásában a lelkipásztor kutató szempontjából reflektált a tehetséggondozásra. A tehetséggondozás ugyanis túlnyúlik a teológiai oktatás időszakán. A hallgatóságot végigvezette azokon az állomáshelyeken, amelyek alapvetően meghatározták a teológia iránti fokozott érdeklődését. Ezen állomásokhoz tartozott már az évfolyam, amely folytonos provokáló kérdéseivel tette izgalmassá a tanórákat. De jelentős szerepet kapott a teológia iránt érdeklődő szobaközösség, a cserediák-kapcsolat, a külföldi tanulmányút, különböző oktatókkal, mentorokkal kialakított közeli szakmai kapcsolat és inspiráló közegként egy-egy jó könyvtár. A közösségen belüli újabb és újabb fellépések fejlesztették benne a saját álláspont kialakításának készségét, a személyes véleményalkotást. Simon János kiemelte, hogy a tudományművelés közösségi ügy, ezért a gyakorlatban lelkipásztori szolgálatot végző személyek számára is fontos a motiváló közeg és közösség. Ezt a szerepet szeretné felvállalni az Erdélyi Teológus Doktoranduszok Szövetsége (ETeDoSz),

amely lehetőséget biztosít a saját kutatási eredmények, olvasmány-beszámolók megvitatására.

Az előadások rendjén többször is elhangzott, hogy a tehetséggondozásban kiemelkedő helye van a közösségnek, a műhelynek. Ennek értelmében a KPTI-nek fokozott figyelmet kell fordítania arra, hogy létrejöjjön egy

olyan konkrét, intézményen belüli szervezett keret, amelyben felnőhetnek és beérhetnek azok a „csemeték”, amelyek az erdélyi teológiai tudomány és művelt egyházi élet kertjét szeretnék ékesíteni.

A konferencia szervezői, Balogh Csaba, a KPTI tehetséggondozással megbízott tanára és Simon János, az E'leDoSz vezetője köszönetet mondtak a bátorító, pozitív visszajelzésekért, az építő kritikákért, az intézeti adminisztráció segítségével, illetve a Nemzeti Tehetségprogram anyagi támogatásért.

Balogh Csaba

Doktori címet szerzett Sipos Dávid

Sipos Dávid 2016. szeptember 26-án védte meg A történelmi dési, széki és görgényi református egyházak orgonáinak története témájú doktori tézisét a Babeş–Bolyai Tudományegyetem (BBTE) Református Tanárképző Karán.

A dr. Buzogány Dezső professzor (BBTE, Református Tanárképző Kar, Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet) témavezetői irányításával készült dolgozatot dr. Kovács András emeritus professzor (BBTE, Magyar Történelmi Intézet), dr. Dávid István főiskolai tanár (Károli Gáspár Református Egyetem, Tanítóképző Főiskolai Kar) és dr. Erich Türek egyetemi docens (Gheorghe Dima Zeneakadémia, Kolozsvár) értékelték ki dr. Molnár János professzor (BBTE, Református Tanárképző Kar) elnöklete alatt.

A bírálók kiemelték, hogy a dolgozat több szempontból is figyelemre méltó. Elsősorban a feldolgozott és közreadott adatok hatalmas mennyisége. A doktorjelölt levéltári jegyzőkönyveket, három egyházmegye 87 egyházközösségének monográfiáját, inventáriumát tanulmányozta, hogy megtalálja minden utalást az elmúlt három évszázadban épült orgonákról. Másodszorban tudományos szempontból a dolgozat a legmagasabb mércét üti meg: pontosan jelezte

